De kracht van het woord

24 september 1975
lezing 233

"Gegroet, lieve vrienden hier aanwezig, zegeningen en liefde omgeven ieder van jullie en dringen door tot de kern van je wezen. Met blijdschap hervat ik mijn contact, hoewel dit eigenlijk nooit echt is verbroken.

De meeste van jullie hier kunnen duidelijk voelen, dat je intens betrokken bent bij een geweldig proces; het proces van de geest, die datgene doordringt wat zich van de geest vervreemd heeft. Zoals ik al eerder heb uitgelegd, staat het vervreemde deel op zichzelf en creëert het zijn eigen staat van zijn. Het raakt daarin betrokken en schept en herschept zijn eigen patronen. Vertaald in menselijke termen betekent dit, dat de negatieve scheppingen het sterkste aspect in iemands leven lijken te zijn. De mens lijkt erin gevangen, alsof hij niet in staat is dit patroon te veranderen. Jullie die dit pad gaan, beginnen door het werk dat jullie tot nu toe gedaan hebben, te beseffen dat het echt mogelijk is om uit het patroon van negatieve scheppingen te komen, uit de drang die vat op je krijgt alsof hij een onafhankelijk bestaan leidt dat niets met jou te maken heeft. Jij lijkt er het slachtoffer van. Je beseft niet, dat je deze beweging, die je wegdrijft van jezelf, zelf geschapen hebt.

Bij het scheppen van Het Pad, van jullie centrum,[1] zien en ervaren jullie dat deze beweging deel uitmaakt van een groots plan, dat de bewuste wilskant van je wezen zeker overstijgt. Jullie zijn nu echt betrokken in een zeer positief moment, dat het heel sterk is, ondanks de nog steeds aanwezige lager zelf kanten. Het hoger zelf begint steeds meer de overhand te krijgen. Dit is niet opgelegd, vanuit de wens het lager zelf te ontkennen. Het is het gevolg van een echte transformatie, die stevig in de werkelijkheid is geaard. Jullie zien de vruchten hiervan in toenemende mate in je persoonlijk leven en jullie zien de vruchten in

[1] Bedoeld wordt hier het Padcentrum in Phoenicia (N.Y.) (Noot vertaler)

de groei en expansie van de gemeenschap als geheel, zowel in de diepte als in de breedte.

Ik wil dat jullie je er heel goed van bewust zijn, dat het hogere doel van deze beweging ver voorbij je huidige leven gaat. Het is een voorbereiding op belangrijke veranderingen in de evolutie en jullie allen zijn een werktuig, ieder op zijn eigen manier. Op zijn eigen manier moet ieder van jullie het belang van zijn taak beseffen, niet vanuit ijdelheid of trots maar vanuit een innerlijke plek waarbij geen ego is betrokken. En dat is nu mogelijk. Als je daarvoor kiest is het mogelijk het geluk te kennen dat je zo'n werktuig bent en zonder trots en ijdelheid een taak vervult voor een veel hogere zaak en van de grootste betekenis. Je kunt dit nu doen en zo verder bijdragen aan de energie en het bewustzijn, die deze beweging creëren.

De beweging van het bewustzijn is tegengesteld aan de voorstelling die de mensen ervan hebben. De waarheid is dat het dualistische, afgesneden leven niet 'verheven' wordt tot hogere bestaansgebieden, zoals vaak wordt beweerd. Dit is een omgekeerd beeld, dat past in een bewustzijn dat nog doortrokken is van aan ruimte en tijd gebonden termen. Het is nauwkeuriger te zeggen, dat de hogere sferen 'beneden' komen en in de lagere doordringen, dan dat de lagere sferen zich tot de hogere verheffen. Want dan zou de aardse sfeer op zijn huidige ontwikkelingsniveau blijven, terwijl de bewoners zich verheffen. Dit is maar gedeeltelijke waar. In de huidige evolutiebeweging dringen de energieën van hogere bewustzijnsvormen steeds meer door tot de aarde en transformeren en vergeestelijken de voorheen grovere energieën en bewustzijnsvormen. Dit is de taak waar jullie nauw bij betrokken zijn, eerst en vooral met jullie eigen persoonlijkheid, en vervolgens vervullen jullie een taak die overeenstemt met hogere plannen voor anderen.

In het proces van je individuele pad ervaar je hoe dát wat helder en waarachtig is in jou en wat een grenzeloze ruimte voor zijn, gulheid en liefde behelst, doorsijpelt tot de gebieden van het lager zelf met zijn kleine, trouweloze zorgen. Zo is het ook met het massabewustzijn van de mens: die kanten ervan die niet al te bestendig zijn, sluiten zich aan bij de beweging van het Christusbewustzijn, dat door de innerlijke werkelijkheidsniveaus waait en voortkomt uit regionen die je 'hoger' zou kunnen noemen, die meer ontwikkeld, meer in waarheid, meer gezuiverd zijn. Wanneer dit gebeurt maken kleingeestige gevoelens van

egocentrisme en jaloezie plaats voor een diepe kennis van je eigenwaarde, van het recht om met je hele wezen uit te reiken naar vervulling en eenheid met al het andere leven.

Laat dit besef je hele wezen vullen, je ziel, je verstand, je hart en je lichaam. Geef jezelf te kennen dat jij goddelijke schoonheid bent en ook je naasten en alle mensen. Jullie zijn allen één en je hoeft niet te vechten voor wat je toekomt. Je hoeft er alleen maar aanspraak op te maken en datgene te ervaren waartoe jij altijd bestemd bent geweest. maar dit staat je diepste zelf je alleen maar ten volle toe wanneer je jezelf zuivert, wanneer je in en in eerlijk wordt, wanneer je de moed en integriteit hebt om alle kanten van je lager zelf bloot te leggen en hun uitwerking na te gaan. Laat dit je motiveren voor de grote taak van transformatie van jezelf, die - zoals je steeds meer gaat zien - niet alleen mogelijk is, maar die de natuurlijke beweging van je ziel is en die je angst en onwetendheid proberen tegen te houden.

Laat het licht van waarheid en liefde je dagen, je daden en je houding ten opzichte van jezelf vervullen. Laat de onwillekeurige, opbouwende krachten van het Christusbewustzijn de leiding overnemen en je begeleiden naar scheppen en herscheppen, teneinde je leven te maken tot de heerlijkheid die jou toekomt en die je kan zien en ervaren. Je ontplooit je steeds meer in die richting en je kunt alleen met ontzag kijken naar wat je geworden bent. De ontplooiing en transformatie waar je nu getuige van bent is slechts een begin, er komt nog veel meer. Je eigen ontwikkeling zal je in staat stellen de hoogste energieën van vreugde en vervulling toe te laten En vergeet niet, dat wat jullie al in je leven en in jullie gemeenschap ervaren, een gevolg is van vereende, constructieve vermogens, eerlijke inzet en betrokkenheid, gedachten, intenties en daden van de hoogste orde. Deze verwijderen op hun beurt de muren tussen jullie menselijk bewustzijn en entiteiten van hogere ontwikkeling. Hun kracht en invloedssfeer versmelten zich met jullie liefde, waarheid en goede wil te geven aan het universum, waardoor je een wederkerigheid van de hoogste orde schept, evenals de kracht van het moment, die jullie nu zo sterk voelen, jullie draagt.

In de lezing van vanavond wil ik het erover hebben, hoe je een dergelijk proces nog bewuster op gang kunt brengen en hoe je het van een negatieve in een positieve, uit zichzelf voortgaande beweging en schepping kunt veranderen. Hoe kun je met inzet van je wil een onwillekeurige beweging scheppen? Ik heb jullie beloofd te spreken

over de kracht van het woord. Dat is nu het onderwerp van vanavond.

Laten we eerst eens nagaan wat het woord is. Het woord is inderdaad een creatief middel. Het woord is een psychisch kernpunt, een psychische kernexplosie, die beweging en een systematische kettingreactie veroorzaakt, waarbij de ene schakel logisch en onvermijdelijk op de andere volgt, totdat het woord daad, feit en voltooide schepping is geworden. Het woord schept een energiepatroon van verdere psychische kernpunten; er komen nieuwe woorden voort die op hun beurt ook weer scheppen. Elk woord is een blauwdruk zonder welke de structuur niet kan worden opgebouwd. Het woord is uiting en schepping. Het is plan, kennis, mening, bewustzijn. Het woord is een gevoel, een houding en het heeft een bedoeling. Het woord draagt een immense geheel, eigen kracht en energie, die zich onderscheidt van andere energieën. Achter elke schepping staat een woord. Schepping kan niet bestaan zonder dat een woord is gesproken, gekend, vastgehouden, waarin is geloofd en waartoe men zich heeft verbonden in het verband van die speciale schepping. Het woord is een opeenhoping van dit alles en meer. Het woord dat wordt uitgesproken, openbaart de wil van degene die tot dit speciale woord aanzet. Dit kan de goddelijke wil zijn, of de wil van het afgesneden, onwetende en destructieve deel van het bewustzijn. Het woord is de totaalsom van waar je in gelooft, op elk gebied waar je het uitspreekt, of het nu bewust is of niet. Het is een energiebron.

Het woord heeft zoveel inhoud dat de bijbel niet voor niets begint met te zeggen: “In den beginne was, of eigenlijk *is,* het woord”. Het woord zal er altijd zijn. Het woord zoals jullie dat kennen is het woord dat God sprak. Vanuit dat woord ontstond de hele schepping, inclusief jouw persoonlijkheid. Het woord is de blauwdruk achter alles wat je kunt zien, ervaren en voelen. Er zijn veel woorden, die vele aspecten van schepping tot leven brengen in het planetair systeem, in het collectieve bewustzijn en in het individuele bewustzijn.

Hoe kun je deze waarheid in je dagelijks leven op jezelf toepassen? Uit het werk op je pad tot nu toe kan je afleiden dat iedere situatie voortkomt uit een woord dat je ooit hebt gesproken en dat op de een of andere manier misschien nog steeds doorklinkt op een van je bewustzijnsniveaus. Het is ons doel op het pad om al deze woorden die je dag in dag uit, ieder uur en elke minuut van de dag spreekt, bewust te maken, zodat je kunt begrijpen wat je schept.

Doorgaans zijn jullie (ik bedoel de hele mensheid) uiterst druk bezig om de woorden die je spreekt niet te horen. Jullie maken zoveel chaos van binnen dat je niet eens kan horen wat je zegt. Een nieuwe fase op jullie pad kan nu bezien en betreden (voor sommigen nu al, voor anderen pas later), waarbij je heel bewust wordt van de woorden die je zegt en wat ze teweeg brengen.

Een woord op zich kan verdeeldheid zaaien. Wanneer je op verschillende bewustzijnsniveaus tegenstrijdige woorden gebruikt, raak je in verwarring en handel je ook als zodanig. Als je jezelf in nevelen hult om niet te hoeven horen wat je zegt, dan is het noodzakelijk om nauwkeurig het kernwoord eruit te lichten, dat het meest verantwoordelijk is voor de levenssituatie, waarin je je nu bevindt. Dit moet je doen zowel met wat je positief als met wat je negatief gecreëerd hebt.

In zekere zin hebben jullie dat al gedaan, maar niet op deze duidelijke manier. Nu zijn jullie beter in staat om woorden te gebruiken als een scherp gereedschap. Deze wetenschap is op zich niet nieuw. Door de eeuwen heen heeft men dit aangenomen en het is overal in de wereld beleden. Maar vaak is het over nevels en negatieve woorden heen gelegd, zonder de obstakels en tegenstromen eruit te lichten. Hier heb ik lang geleden al over gesproken, maar slechts vluchtig, omdat jullie nog veel werk moesten verzetten voordat ik hier op zinvolle wijze op terug kon komen. Goede timing is hier heel belangrijk. Wanneer woorden van waarheid en creatieve schoonheid worden gesproken, terwijl waar het over gaat niet overeenstemt met die niveaus van bewustzijn waar deze woorden uit voortkomen, kunnen zij op zijn best kortsluiting veroorzaken en in het ergste geval een gespleten bewustzijn. Daarom is het voor een poosje te verkiezen dat je woorden een eerlijk toegeven uitdrukken van je negatieve intenties en lager zelf motieven. Daar is een houding voor nodig van waarachtigheid, nederigheid, moed, geloof en veel andere hoger zelf kwaliteiten. Maar als je dingen zegt die principes van goddelijke aard openbaren terwijl het lager zelf verborgen en ontkend wordt, veronderstelt dat een verlangen de dingen naar je hand te zetten, een houding van trots, van gebrek aan geloof, dat wil zeggen angst om datgene te laten zien wat niet perfect is, van luiheid, dat wil zeggen op realistische, nauwgezette wijze het proces ontwijken van groei, ontwikkeling en transformatie en nog heel wat meer. Zo zien jullie vrienden, het is een kwestie van

subtiel bewustzijn, wanneer het woord van goddelijke, grenzeloze overvloed echt in waarheid gesproken kan worden.

Laten we ons nu concentreren op specifieke woorden, die heel diepe niveaus van je wezen raken. Ik bedoel hier het woord dat je spreekt met betrekking tot je eigenwaarde. In recente lezingen heb ik erop gewezen dat jullie pad zich ook in deze richting gaat openen. Er is een direct verband tussen de kracht van het woord en eigenwaarde. Zij gaan hand in hand. Want hoe kun je geloof in je eigen ontplooiing en vervulling uitspreken, als je heimelijk gelooft dat je niets waard bent en geen recht hebt om geluk te ervaren? Hoe kun je de veronderstelling dat je waardeloos bent - wat jullie allemaal in zekere mate geloven - ook maar enigszins aan de kaak stellen, als je zo bang bent dat dit in de grond ook zo is? Dan kun je je alleen nog maar voor deze kennis blijven afsluiten en je ertegen verdedigen. Juist door dit soort defensieve maatregelen wordt het moeilijker jezelf te accepteren, omdat alle defensies negatief en destructief zijn en schuld creëren. Terwijl je - strijdlustig - aan de oppervlakte jezelf probeert wijs te maken dat je vervulling, gemoedsrust, plezier en overvloed verdient, ben je op een diepere laag bang dat je dit nooit en te nimmer bereikt, omdat je het niet echt verdient. Je bent bang dat, als je deze aantrekkelijke zaken zou verkrijgen, dat je het als het ware gestolen zou hebben en behoort te worden gestraft. Dus als je woorden spreekt waarin je je verlangen uitdrukt, zoals ieder mens verlangens heeft en ook zou moeten ervaren, spreek je je tegelijkertijd op een ander niveau tegen. Hetzelfde geldt voor alles in het leven. Wanneer je nog in deze toestand van verdeeldheid en zelfontkenning leeft, moet je je wel pessimistisch en angstig voelen over de wereld als zodanig en deze alleen in stukjes zien, zonder samenhang, waardoor je je angstige visioen bevestigt.

Daarom is het in je padproces essentieel je toe te leggen op een eenduidige taal. Alleen door jezelf eerlijk en moedig prijs te geven en te zuiveren, kun je zelfwaardering gaan ontwikkelen als tegenhanger tegen het vernietigend geloof in je waardeloosheid. Alleen wanneer je door de oppervlakkige valse eigenwaarde heen prikt en ruimte schept om je pijnlijk geloof onder ogen te zien dat je waardeloos bent, kun je deze als aanmatiging gaan zien en je twijfel aan jezelf loslaten. Op die manier kun je voortdurend de waarheid proberen te benoemen. Zelfs vragen kunnen *woorden van waarheid* zijn. “Is het een verdediging of een werkelijke uiting wanneer ik mijn eigenwaarde zo laat gelden?”

“Twijfel ik aan mijn eigenwaarde als ik mijn superioriteit en arrogantie zo doe gelden?” En wanneer antwoorden op deze vragen aantonen dat dit inderdaad zo is, dan kan het woord van waarheid uitgesproken worden, misschien weer met een beginvraag: “Is het waar dat een bepaald stuk in mij me onwaardig, onbeminnelijk, slecht en waardeloos maakt? Of is er ook iets anders in me, waardoor ik mezelf terecht kan waarderen en liefhebben, iets dat achting en vervulling verdient?” zo zijn vragen ook vaak woorden van waarheid.

Ga dus *de woorden zien*, *die je* achter het rookgordijn *over jezelf zegt*. Op het diepste niveau verguis je jezelf. Je spreekt in negatieve bewoordingen over jezelf. Die woorden moeten uitgekristalliseerd worden. Ze zijn er misschien op een vage, mistige, onuitgesproken manier. *Maar de kracht van het woord is er niet minder om wanneer het onduidelijk is*. Er is altijd een enorme kracht in het woord. Want het woord is vol energie. De mens wordt zich in dit ontwikkelingsstadium steeds meer bewust van energie en het belang ervan. Maar jullie beseffen nog niet voldoende dat gedachten en woorden zelf energie zijn - een ander soort energie.

Elk niveau van de persoonlijkheid is een uiting van een verschillend soort energie. Gevoelens hebben een soort energie, zo ook het mentale niveau, het wilniveau, het fysieke niveau en uiteindelijk ook het niveau van de geest, van het hoger zelf. Het zijn alle verschillende soorten energieën. Het is enorm belangrijk de kracht en energie van het woord te voelen en te herkennen. Dit wordt heel erg onderschat. Je gelooft dat het er niet toe doet wat je denkt, wat je zegt.

Je kunt een woord hardop zeggen of je kunt het van binnen zeggen. Een woord dat niet met je stem wordt uitgesproken, dat niet door je uiterlijk oor gehoord wordt, hoeft niet minder krachtig te zijn dan het gesproken woord, dat door de stembanden is gevormd. Er worden veel woorden met de stembanden uitgesproken die heel weinig energie hebben, want zij zijn niet geworteld in een sterk geloof. Zij worden luchtig geuit, zonder gevoel of overtuiging, om de innerlijke leegte te vullen. *De kracht van deze woorden is indirect, in die zin, dat zij een mist optrekken die het bewustzijn scheidt van de innerlijk gesproken woorden, die wel kracht hebben*, zowel constructief als destructief. Zo heeft het luchtig gesproken woord, zonder betekenis, zonder stuwende kracht, zonder diepgang of wortels, of het nu wordt uitgesproken of dat het maar het gekwebbel van gedachten is, niettemin een ernstige

uitwerking op het creatieve proces, dat ieder mens gewild of ongewild op gang brengt. Luister naar hun ondergrondse geluiden, zie hun betekenis, neem er voldoende afstand van zodat je ze kunt horen en beoordelen. Door ze te observeren en je ermee te identificeren ga je beter begrijpen hoe je je leven schept en wat je scheppingsproces is. Zie welke krachtige woorden je achter dat gordijn spreekt, achter die mistige scheidsmuur.

Je spreekt heel wat krachtige woorden met verborgen gedachten uit die niet duidelijk door je aandacht en bewustzijn worden waargenomen, terwijl die je in staat zouden moeten stellen dit materiaal beter te gebruiken. Probeer goed te kijken en zodoende de mist van het oppervlakkige woord op te lossen, het woord dat alleen maar lawaai is en zinloos omdat het geen substantie heeft in je bewustzijn, noch qua gevoel, noch qua geloof. Wanneer je dit rookgordijn opzij schuift en je een heldere voorstelling gaat maken van de kracht van het woord, kun je naar je woorden gaan luisteren, hun betekenis overdenken, je van hun gevolgen bewust zijn en misschien kun je de energiestroom voelen in elk woord dat je in stilte of hardop uitspreekt. Je moet de gevoelens, de overtuigingen en de ideeën helder uitdrukken, ze op hun ware natuur onderzoeken en op hun uitwerking op je leven, op je gedrag, op je ontvankelijkheid en onbelemmerde waarneming van de werkelijkheid, zowel op je eigen als op andermans leven.

Wanneer deze woorden niet met de waarheid overeenstemmen, wanneer zij op wat voor manier dan ook tegengesteld zijn aan de goddelijke onveranderlijke waarheid en schoonheid, dan zal de energie van je woorden je meeslepen in een steeds maar doorgaand onwillekeurig patroon, dat het leven gevaarlijk, vreemd, vijandig lijkt te maken, alsof je je ertegen moet verdedigen. In dit patroon voel je je hulpeloos, een machteloze pion. Maar wanneer je de kracht van het woord ontdekt en andere woorden kiest, woorden die overeenstemmen met de waarheid van de schepping, dan creëer je een patroon waarin het onwillekeurige proces je bij weldadige liefde brengt, bij steeds grotere vreugde en overvloed.

Wanneer je niet in vreugde en overvloed leeft - zowel in je uiterlijk als innerlijk leven - spreek je vast woorden die deze mogelijkheden voor jou ontkennen. Als je niet in die mogelijkheid voor jezelf gelooft omdat je je heimelijk, vaak zonder dat je het bewust beseft, onwaardig voelt, ontken je al dat die mogelijkheid in de schepping bestaat. Dat

defensieve zoethoudertje lijkt misschien minder pijnlijk dan te moeten toegeven, dat jij je te slecht en te onwaardig voelt om werkelijk vervuld te zijn. Maar in het begin ben je je misschien alleen maar bewust van een algemeen gevoel van pessimisme, van nihilisme, van vage angsten en ook een totaal afgesneden zijn van het zelf scheppend proces in je. Het gevoel van hulpeloosheid is in dit stadium overweldigend. Pas wanneer je duidelijk de schakels en het verband tussen je woorden en je ervaring begint in te zien, vind je een diepgaande zekerheid, waarin je deel wordt van het creatieve levensproces.

Mensen die aan nihilistische filosofieën vasthouden verbergen altijd het proces dat ik zojuist beschreef. Een dergelijk wereldbeeld beschermt hen tegen het pijnlijke geloof, dat zij liefde en vreugde en vervulling zelf niet waard zijn. Jullie hebben allemaal zo'n woord in je, vrienden. Sommigen meer, anderen minder, sommigen op de ene, anderen op een andere manier. Zoek dat woord in je. Zoek het woord waarmee je voortdurend zegt: "Ik heb niet lief, liefde is gevaarlijk, het zal me pijn doen." Ook dat woord is onwaar, omdat het een patroon schept waardoor het op een waarheid lijkt en waarin je de vervulling, waar je ziel naar verlangt, niet kunt ervaren. Dan zit je gevangen in een onwillekeurig proces, dat dat woord inderdaad weerspiegelt, manifesteert. De manifestatie van dat proces in je leven, het onwillekeurige leven dat je voor jezelf schept omdat je gelooft dat je er geen zeggenschap over hebt, is het directe en indirecte gevolg van die woorden die je spreekt. Soms hardop, zonder te weten wat je zegt en waarom, soms in stilte zonder dat je ook maar beseft dat je zo'n woord uitspreekt maar ook weer niet helemaal onbewust. Want wanneer je de voortdurende innerlijke dialoog gaat observeren, merk je vaak dat je woorden op een tamelijk bewust niveau zijn, maar dat je er geen aandacht aan schenkt. En soms ben je je van de woorden die je spreekt echt niet bewust en moet je ze opgraven. Maar er zijn altijd aanwijzingen die je kunt volgen, waardoor hun bestaan tamelijk duidelijk is, als je maar de juiste verbanden wilt leggen.

Terwijl je zo druk bezig bent je woorden niet te horen en niet te begrijpen, neem je geen verantwoording voor de woorden die je spreekt. Ik zeg met opzet 'woorden' in plaats van 'gedachten', omdat we weten dat gedachten slechts het resultaat zijn van de dieper gelegen factoren die het woord scheppen. Het woord is de energie-explosie. Het woord is dat wat onmiddellijk schept. De gedachte is de inhoud, het woord is de geboorte daarvan, de uitdrukking, het eerste stadium van

de verwezenlijking. Een gedachte zonder woorden zou onmogelijk zijn, zou zinloos zijn, zou niet kunnen bestaan. Daarom is de gedachte de onderliggende bewustzijnsfactor van het energetische proces. Het gesproken woord is het eindproduct van de gedachte erachter. Ik herhaal dat dit eindproduct van de gedachte - het woord - niet bewust of duidelijk of hardop uitgesproken hoeft te zijn.

Dus vrienden, let op je woorden. Maak ruimte voor duidelijkheid in je woorden. Neem verantwoording voor de woorden die je van binnen spreekt. Je woorden scheppen je leven. Onderzoek of de woorden die je spreekt voortkomen uit een juiste of onjuiste gedachte. Een gedachte kan worden herzien, afgewezen dan wel overwogen worden. Het woord is er het eindproduct van en daarom het begin van de schepping. Het is dat wat als het ware de gedachte in klinkers omzet. Maak daarom onderscheid tussen woord en gedachte. Bijvoorbeeld als je denkt dat je het beste wat het leven te bieden heeft niet waardig bent, kun je die gedachte in twijfel trekken. Maar als je dat woord van binnen uitspreekt, is het al een schepping die als vanzelfsprekend wordt aangenomen, die nooit wordt betwist, nooit wordt overlegd en daarom ook nooit wordt verbeterd. En op die manier krijgt het voortdurende kracht, een kracht die je niet merkt of ziet. Maar het is een onderstroom waarop je levensboot, het voertuig van deze incarnatie, voortdurend heen en weer slingert. Het is alsof je door die stroom wordt meegevoerd en dat is ook zo. Maar je bent er niet langer mee verbonden, onwetend dat jij die stroom geschapen hebt door de gedachten, de onbetwiste, ononderzochte gedachten die je in jezelf mompelt en die de woorden creëren die je spreekt.

Daarom moet je beseffen dat je het woord dat verantwoordelijk is voor deze nare en beperkte visie op moet zoeken en aan de kaak moet stellen. Je moet andere woorden gaan gebruiken.

Lieve vrienden, het is ook belangrijk dat jullie begrijpen dat het woord, dat naar buiten toe luchtig wordt uitgesproken terwijl daaronder het tegendeel blijft bestaan, alleen maar kortsluiting creëert. Dus als je op een oppervlakkig niveau van je denken zegt. “Ja, ik ben volwaardig”, zal het niet ‘overtuigen’. En je doet dit voortdurend. Je belijdt heel wat waarheden in je geest en gedachten en je zegt de woorden, maar je daagt de woorden die hiermee in tegenspraak zijn niet uit. De enige manier waarop je in het begin te weten kunt komen dat je zulke tegengestelde woorden gebruikt, is door de gevolgen en verschijnselen

in je leven te bekijken. Die zijn het overtuigende bewijs van de woorden die innerlijk worden gesproken. Daar kan geen misverstand over bestaan.

Kijk daarom naar de situaties in je leven waar je niet zo gelukkig mee bent; voel het onwillekeurige proces, dat jou in dat patroon meesleept en telkens weer situaties en verschijnselen creëert, waarin je niet helemaal gelukkig bent, of zelfs ongelukkig. Zoek dan bij jezelf het woord dat dit creëert. Wat is het specifieke woord in een bepaalde situatie? Ik zeg jullie, vrienden, het is niet zo moeilijk om dit nu op te diepen. Aan het begin van je pad, vóór dat je bewustzijn was zoals nu, zou je er heilig van overtuigd zijn dat het oppervlakkige, positieve woord het enige was en je zou de tegenovergestelde ervaringen die desondanks bestaan, gebruiken om te bewijzen dat het leven onrechtvaardig en niet te vertrouwen is en dat je eigen innerlijke processen er geen invloed op hebben. Je zou er alleen maar meer van overtuigd zijn geraakt, dat de mens een slachtoffer van het leven is. Nu ben je echter diep genoeg gegaan om niet alleen je lager zelf en zijn negativiteit te leren kennen, maar ook je zelfhaat en gebrek aan geloof in je hoger zelf, dat je vervuld mag zijn, dat je er recht op hebt je bewustzijn te verruimen en nog meer mogelijkheden voor vervulling bij jezelf mag creëren. Nu je dit alles weet, zal je echt in staat zijn díe woorden te vinden, die je nog steeds op een of ander terrein van je leven ten onrechte spreekt.

In verband hiermee zou ik graag een paar woorden willen zeggen over ontvangen en geven. Jullie weten natuurlijk zo langzamerhand wel - want we hebben dit vaak besproken - dat jullie meer en meer gaan zien dat geven en ontvangen één zijn. Maar dit weten is vaak louter verstandelijk en oppervlakkig en stoelt nog niet op ervaring. Er bestaat nog vaak een groot onderscheid tussen je emoties en je ervaringen. Maar jullie worden je steeds meer bewust van de eenheid, zelfs in de verdeeldheid. Laat ik het nog eens uitleggen. Wanneer je in het diepst van je hart het woord uitspreekt dat je niets waard bent, word je angstig en verbied je jezelf naar buiten te treden. Je verhindert dat je je hart opent voor degene die het dichtst bij je is en dan geloof je in deze ellendige toestand dat iemand van je moet houden om je er uit te helpen. Maar wanneer je liefde krijgt, kun je het niet aannemen, hoe zeer je er ook naar verlangt. Je vindt allerlei manieren het niet te hoeven aannemen. Zelfs in je verdeeld bewustzijn vind je hier de onveranderlijke eenheid: als je niet geeft, kun je ook niet ontvangen.

Het aannemen is direct afhankelijk van je besef dat je het verdiend hebt, dat je het waard bent. En het geven van je liefde is daar evenzeer van afhankelijk, want als je je volwaardigheid niet beseft, houdt het ontvangen van liefde een bedreiging in met een nog grotere straf en stelt het je bloot aan de pijn van je echte gevoelens, namelijk je gevoel van waardeloosheid. Je kunt alleen liefde geven wanneer je voelt, dat het je echt plezier doet. En je kunt alleen liefde ontvangen als je voelt dat je die liefde waard bent en dat kan niet als je niet echt van iemand wilt houden.

Niemand anders kan je de waarde en liefde verschaffen dan jezelf, voor dat dit zich uitbreidt naar anderen. Er is geen ruimte meer in je bewustzijn voor het waanidee dat jij ook kan liefhebben als men maar van je houdt. Het werkt gewoon niet. Het is een verkeerd woord, dat je op een bepaald niveau tegen jezelf zegt. Maar als je probeert het objectief te bekijken, zie je dat het niet waar is. Je ontvangt vaak, maar je wijst af wat anderen en God, het leven zelf, je in oprechte liefde geven. Aldus schept het woord dat je uitspreekt een valse schijn van eenheid, je bent niet in staat om liefde te geven, noch om te ontvangen. Pas wanneer je met je hele gevoel, in volle overtuiging, vanuit je hart andere woorden gaat spreken, doordat je tot diepere niveaus doordringt en de onware woorden transformeert tot een duidelijke creatieve stroom, dan worden het geven van liefde en het ontvangen een eenheid en is er niet langer die onmogelijke verdeeldheid.

Op dezelfde manier zal een nieuwkomer op het pad, die in de zuiverende en sterk energetische sfeer van jullie centrum komt, niet in staat zijn dit te beseffen. En toch moet hij of zij eerst nemen wat het pad en het centrum te bieden hebben. Als hij neemt, als hij zichzelf toestaat te nemen, geeft hij, zelfs door alleen maar te nemen. Niet bereid zijn dat aan te nemen wat je gegeven wordt, is een grove vorm van niet geven. Nemen is al een vorm van geven, als het oprecht gebeurt, en niet door het valse, veeleisende, kleine lager zelf. Let wel, vrienden, als je iets wilt geven en het wordt niet aangenomen, als het niet gewenst is, dan doet dat pijn. Als de ander het aanneemt, dan géét hij jou door het te accepteren.

Steeds weer moet je beseffen dat nemen tegelijkertijd geven is en dat in geven het ontvangen zit. Zelfs als het proces afgewisseld wordt, zul je zien dat je soms meer wilt ontvangen en minder in staat bent om te geven, maar dat je toch geeft omdat je oprecht ontvangt. Dat is in orde.

Ontvang het in schoonheid en waarheid en je zal sterker worden om ook op die andere manier te geven, daar waar je kan geven vanuit je eigen bron. Spreek jezelf toe met het juiste woord, het woord dat een grotere kracht zal creëren tot geven en nemen in oprechtheid, wijsheid en schoonheid en vanuit het goddelijke licht. Het zal een stroom worden die nooit zal ophouden. Geven en nemen zullen niet langer van elkaar te scheiden zijn - ze zijn echt ondeelbaar. Maar in de woorden diep in je schijnen ze nog elkaars tegendelen te zijn en daardoor is er een conflict in je.

Welnu, vrienden, dring diep door in je woorden, bekijk de oppervlakkige woorden, de onware woorden en overweeg in welk opzicht ze onwaar zijn. En vat dan de moed om het woord van waarheid uit te spreken. Om te visualiseren moeten er woorden van waarheid gesproken worden. Dit moet heel duidelijk voor je zijn, zodat nog meer onware woorden uitgedaagd worden en kunnen worden losgelaten. Het schijnt dat er veel moed voor nodig is om het woord van waarheid uit te spreken. Zoals bijvoorbeeld 'Ik kan en wil alleen het allerbeste geven', 'Ik wil God toestaan te geven via mij in oprechtheid, kracht en waarheid, in wijsheid en in schoonheid'. Waarom is er zoveel moed voor nodig deze woorden uit te spreken, vrienden? Het schijnt dat er verschillende redenen zijn. Ten eerste, je gebrek aan geloof dat deze woorden werkelijk een schepping zijn en als zodanig zullen scheppen, vergt van je dat je een brug wilt slaan tussen het niet weten en de ervaring. Deze brug kan alleen geslagen worden als er vertrouwen is en dat is weer een kwestie van je willen verbinden. Je moet bereid zijn uit te reiken naar onbekende, nooit eerder onderzochte, nieuwe alternatieven en zienswijzen en dat is altijd een kwestie van moed. Je verbinden te geloven in deze mogelijkheid, zelfs als je nog niet eerder de waarheid ervan ervaren hebt. De moed om deze woorden duidelijk uit te spreken is voorwaarde en een noodzakelijke stap. Vertrouwen is altijd moed en kracht.
En om nog een andere reden is het moedig: de valse zekerheidsmaatregelen waarop ten onrechte vertrouwd is, moeten ontmanteld worden. Zolang dit niet gedaan is, kan dat woord niet uitgesproken worden, waardoor de nieuwe geboorte nog niet kan plaats hebben. Het positieve, onwillekeurige proces kan nog niet in werking gesteld worden, een proces dat lijkt op een zacht deinende zee met een immense en weldadige energie, precies zoals je dit nu ervaart in je schitterend waagstuk. Steeds meer sta je versteld van wat er gebeurt. Het wordt overgenomen door een kracht van binnenuit en het strekt

zich uit ver voorbij je beperkte gezichtsveld en bewustzijn. Je staat er versteld van en gelijk heb je. Weet dat dit het resultaat en de schepping is van de vele woorden van waarheid, kracht, geven, verbintenis, geloof, goede wil en daden - in het kort, van het oorspronkelijke woord dat dit alles op gang gebracht heeft - en dat door velen van jullie gesproken is. Ofschoon er in hetzelfde bewustzijn nog steeds woorden worden gesproken, die niet in waarheid zijn, toch hebben woorden van waarheid, die óók gesproken worden een sterkere kracht voort gebracht. En die kracht heeft het mogelijk gemaakt, dat er in steeds sterkere mate goddelijke wezens, entiteiten en leiding naar voren komen, om samen te werken met je eigen innerlijke goddelijkheid.

Ik weet zeker dat jullie allemaal beseffen, dat jullie in deze eerste lezing van het jaar een nieuw werktuig hebben ontvangen, dat nu zinvol gebruikt kan worden, wat in het verleden nog niet kon. Gebruik het, probeer het, experimenteer ermee en zie de schoonheid van het leven dat steeds meer open gaat.

De liefde van ons allen in onze wereld stroomt voortdurend naar jullie. ontvang haar. Jullie zijn gezegend. Wees in God."

Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1975
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.)
onder de titel: 'The Power of the Word'.
Vertaling door Lidewij Frijlink in 1981; herzien in 1992 door Margriet Versteeg.
© Stichting Gemeenschap het Pad. *Uitgave 2009*

233/16